

nou ja õppetust ni kauniste olli wasto
wõtnud.

Agga temma es olle sega mitte rakkul,
es ta hästi moists luggeda, waid ta pü-
di ka õiget kasfo sada jesi, mis armas
Tummal onnast surest hallasussest tem-
male olli annud. (Nenda ta isi wottis
rākida;) jesi kui ta middagi katkismus-
se ehk Pübli ramadust lugges, siis hakkas
ta sedda möda, mis ta olli luggenud, ja
sedda nou möda, mis temmale temma
õpetajast olli antud, ikka õhkama ja pal-
luma sedda wiisi: kui ta esimesest käs-
lust lugges: meie peame Jummalat üt-
le keik asjade kardma, armastama ja tem-
ma peäle lootma; siis ütles temma: Oh
sinna iggewenne armas Jummal, ja nääd,
es mul ep olle õiget Jummalat kartust
mo süddames, egga mingifuggust armas-
tust sinno wasto, ei lootust so peäle egga
usko sinno sisse, oh hallasta mo peäle,
hallasta mo peäle, es minna jona ennele
abbi sata, agga sinna tead, es mul keik
waia on. sepärrast anna mulle omma
kartust, armastust ja lootust, Jeesuse Kris-
tusse pärrast, kes jaks on tulnud seie ma-
 ilma sisse, mind waest pakkust jummalac
kart-